

חולין פרק ה אותו ואת בנו דף פ

כל הפסולים שהוקרבו על המזבח עוברים משום "ושור ושה.. לא ירצה", ר' זירא אומר שעל איסור מחוסר זמן לא לוקים שכתוב "מיום השמיני והלאה ירצה" ללמד שהוא כמצוות עשה שבהמה מחוסרת זמן צריך להמתין ולהקריבה בזמנה ולכן אם הקריב קודם זמנו לא לוקים עליו כעשה. רבי אפטוריקי למד מהפסוק "שבעת ימים יהיה עם אמו" שמליל יום שמיני אפשר להקדישו "ביום השמיני תתנו לי" שמהיום השמיני אפשר להקריבו.

בתורה כתוב 10 בהמות וחיות שכשרות לאכילה "זאת הבהמה אשר תאכלו, שור, שה כשבים, ושה עזים, איל, וצבי, ויחמור, ואקו, ודישון, ותאו, וזמר", בברייתא כתוב ש'כוי' הוא איל הבר והוא חיה, ר' יוסי אומר שהוא בריה בפני עצמה ולא הכריעו חכמים האם היא חיה או בהמה, רשב"ג אומר שהוא מין בהמה. 'עיזי יער' אי אפשר לזהות האם הם חיה או בהמה, ר' המנונא אמר שהם 'עזים' הכתובים בתורה שהרי אין מינים נוספים כשרים וכן אמר ר' הונא שאפשר להקריבם על המזבח, הקשו עליו אמוראים שמא הוא 'אקו' או 'תאו' או 'דישון' שלכאורה הם חיות שאנו לא בקיאים בהם, אמימר סבר ש'עיזי יער' הם חיות והתיר את חלבם באכילה. 'תאו' תרגומו שור הבר חכמים סברו שהוא בהמה כמו שור ור' יוסי אומר שהיות ונמנה בין החיות הוא גם חיה.

ר' שמעון אומר שכל שחיטה שלא הכשירה את הבשר באכילה אינה קרויה שחיטה כגון ששחט שור שאסור בהנאה, ר' הושעיא אמר שמשנתנו לא כדעת ר"ש שכתוב שהשוחט אם ובנה קדשים בחוץ חייב על הראשון כרת אבל השני פטור מכרת משום שאינו ראוי להקרב בפנים שנאסר מדין אותו ואת בנו, ולשיטת ר"ש השני ראוי להיקרב בפנים וחייבים עליו כרת משום שהראשון נשחט שחיטה שאינה ראויה שהוא 'קדשים בחוץ', עוד כתוב במשנה שאם שניהם חולין בפנים חייב על השני משום 'אותו ואת בנו' ולשיטת ר"ש פטור היות והראשון לא נשחט שחיטה ראויה שהוא 'חולין בפנים', עוד כתוב במשנה שאם שניהם קדשים בפנים חייב על השני משום 'אותו ואת בנו' ולשיטת ר"ש פטור שכל שחיטת קדשים לא מתירה בשר באכילה עד זריקת הדם.